

2361 24 Jan. 1894: 2. Deb. af Finanslovf. f. 1894-95. (Kultusminist.) 2362

Det ærede Medlem sagde, at naar han kom ud til sine Vælgere og ikke kunde give ordentlig Forklaring af Spørgsmaalet Karl Larsen, var der en Mangel derved. Han kunde ikke nøjes med, hvad Finansudvalget defkreterede, men maatte selv sætte sig ind i Sagen. Jeg vil svare det ærede Medlem, at det er umuligt for en Folketingsmand at sætte sig ind i de Hundrede Tusinde Sager, der findes paa vor Finanslov hvert Aar og paa de andre Lovforslag, som fremkomme. Det kunne vi ikke, vi maa paa en vis Maade gaa med Autoriteten og lade os nøje med, at de Medlemmer, som vi have betroet vore Anliggender i de forskjellige Udvalg, bestemme, at Sagerne skulle afgøres paa den og den Maade. Det ærede Medlem er saa selvstændig, at han ikke vil rette sig efter Finansudvalget; i denne Henseende vil han ikke være med. Men jeg tror, at naar man har givet visse Mennesker et Mandat, maa man finde sig i den Afgørelse, disse Mennesker komme til. Hvis det ærede Medlem allsaa ikke vil bryde ud af sit Parti, hvad jeg for Partiets Skyld ikke vil haabe — hvor skulde det ærede Medlem ogsaa gaa hen? — saa vil jeg raade det ærede Medlem til i større Grad at følge de Bestemmelser, hans Meningsfæller tage. Det ærede Medlem sagde til Slutning noget om de Kredse, hvor i jeg kom. Jeg har ikke nævnet saadan noget som „fine Kredse“, jeg sagde: dannede Kredse, og jeg troede, at ogsaa de Kredse, hvor i det ærede Medlem bevæger sig, vare meget dannede. Jeg synes, at det ærede Medlems Kreds ved at vælge det ærede Medlem allerede viser en vis Stønsomhed og Dannelsel, som det ærede Medlem ikke vil være den sidste til at sætte Pris paa.

Colding: Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) begyndte sine Bemærkninger, foranlediget ved mine forudgaaende Ytringer, med at sige, at naar jeg begyndte at tale her i Tinget, vakte jeg sædvanlig Glæde. (Bluhme: Ja). Ja, det er jeg virkelig uhyre glad ved, for jeg kan sige, at det dog er bedre at fremkalde nogen Glæde end at frembringe Sorg og Betyrning, som det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) undertiden gør, naar han tager Ordet. Mangen Gang

kommer der Ytringer fra det ærede Medlem af en saadan Betsfassenhed, at man virkelig kommer til at tænke: Herregud, hvorledes er det dog muligt, hvorledes staar det dog egentlig til med det ærede Medlems Sundhedstilstand, naar det ærede Medlem kan udtale sig saa hidsig og saa heftigt. Det ærede Medlem fortsatte med nogle Ord, jeg ikke hørte, da han slugte dem selv, og han erklærede, at det, han havde lyst til at sige til, var en uparlamentarisk Ytring. Hvorfor udtalte det ærede Medlem dog ikke, hvad han mente? For min Skyld skulde han saamænd slet ikke have generet sig. Jeg er vis paa, at den ærede Formand havde grebet Lejligheden til at lade Klokkeren lyde, og Klokkering kan jeg godt lide at høre, naar det ikke gælder mig eller forhindrer mig i at tale videre. Men nu Spøg til Side! Det ærede Medlem mener altid, at han taler paa en værdig Maade om Militærstanden og om militære Institutioner her i Landet. Her maa jeg dog paa det bestemteste paastaa, at det ærede Medlem talte paa en saadan Maade, at der ganske vist her i Landet ikke bliver taget meget Hensyn dertil, men hvis Ublændinge hørte disse Udtalelser eller kunde læse dem, hvad de jo som oftest ikke kunne, maatte de undre sig over, at en dansk født Mand, der selv har været Officer, kunde tillade sig at komme med Ytringer om Skotspil og Bliffenslageri o. s. v. Det er dog virkelig for galt. Jeg kan nok forstaa, at det ærede Medlem har den Anskuelse, tillige med mange af hans Meningsfæller, at Militærvæsenet koster for meget her i Landet, men at der skulde findes Militarisme i allerhøjeste Grad her, det er noget, som andre Folk og naturligvis mindst f. Eks. jeg kunne forstaa. Men de Ord, man burde vælge for at udtale sin Mening i den Retning, burde dog være Ord, der sømmede sig for en Rigsdagsmand, men ikke Ord, som efter min Formening — ja nu kommer nok Klokkeren — Ord, som efter min Formening, ja jeg skal ikke fortsætte, men blot erklære, at det var Ord, der kun har Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem ikke har tilbørlig Respekt for Militærstanden og for den Andel, som Militærstanden har taget i Danmarks hele tidligere Stæbne og stadig